

Επτά Έλληνες σοφοί

/ [Πεμπτουσία](#)

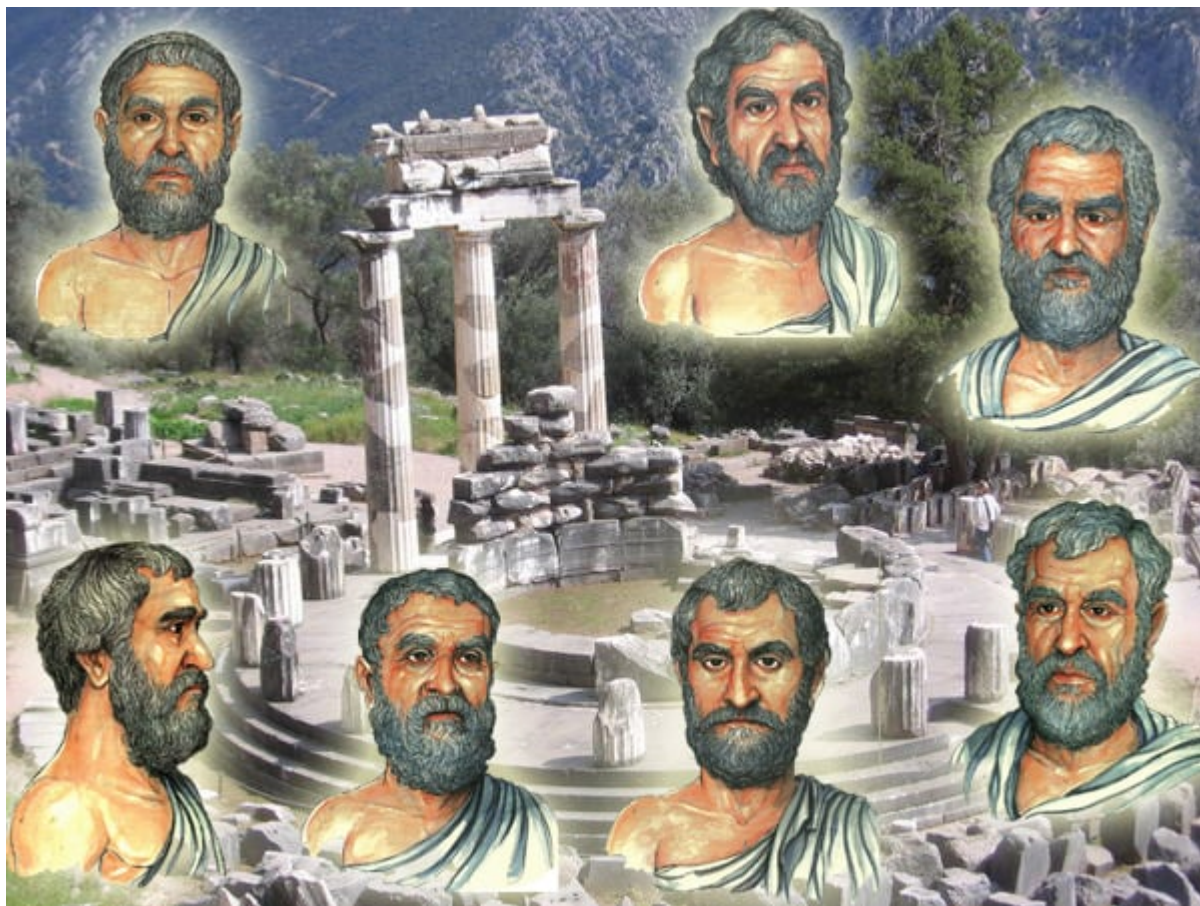
image not found or type unknown

Η ελληνική ιστορία μας έχει σώσει μεταξύ πολλών μεγάλων ανθρώπων που έζησαν τους αιώνες πριν από τον Χριστό τα ονόματα επτά ανδρών, που έμειναν γνωστοί ως «Οι επτά σοφοί της αρχαίας Ελλάδας». Βέβαια, δεν πρέπει να θεωρήσουμε ότι μόνο αυτοί υπήρξαν τα μεγάλα μυαλά των αιώνων εκείνων. Αυτών τα αποφθέγματα όμως ήταν χαρακτηριστικά και η ελληνική γραμματεία των επόμενων αιώνων τους κατάταξε σε μια επτάδα.

Ποιοι ήταν αυτοί; Να τα ονόματά τους, ακολουθούμενα από τον τόπο καταγωγής τους.

Ο Θαλής ο Μιλήσιος, ο Σόλων ο Αθηναίος, ο Χείλων ο Λακεδαιμόνιος, ο Πιττακός ο Μυτιληναίος, ο Βίας ο Πριηνεύς, ο Κλεόβουλος ο Ρόδιος και ο Περίανδρος ο Κορίνθιος.

Ο καθηγητής Δημήτριος Λυπουρλής αφηγείται μια ιστορία, που δείχνει πώς αντιμετωπίζει τον κόσμο ένας πραγματικά σοφός.

Κάποιοι ψαράδες ψάρευαν στα ολοκάθαρα νερά της Μιλήτου. Μια μέρα σήκωσαν τα δίχτυα τους ιδιαίτερα βαριά, βαρύτερα από κάθε άλλη φορά και η καρδιά τους γέμισε, όπως ήταν φυσικό, από ευγνωμοσύνη για τον Δία, που τους χάρισε μια τόσο πλούσια ψαριά. Όταν ύστερα από λίγο πούλησαν τα ψάρια τους σε κάποιους νεαρούς Μιλήσιους, αυτοί ανάμεσα στα ψάρια βρήκαν κι έναν πανέμορφο χρυσό τρίποδα.

«Τι να τον κάνουμε αυτόν τον τρίποδα;», αναρωτήθηκαν αμέσως οι νεαροί, μαζί τους κι όλος ο κόσμος, που μαζεύτηκε τριγύρω. Η απορία τους ακτέληξε σε έντονο καβγά: ο ένας πρότεινε αυτό, ο άλλος πρότεινε το άλλο. Στο τέλος έγινε ό,τι γινόταν σε όλες τις παρόμοιες περιπτώσεις στην αρχαιότητα: ο κόσμος πήρε την απόφαση να στείλουν άνθρωπο να ρωτήσει το μαντείο των Δελφών· ο θεός θα τους έδινε τη σωστή συμβουλή. Ο θεός του μαντείου, λοιπόν, ο Φοίβος Απόλλωνας, τους έδωσε την ακόλουθη απάντηση:

«Λαέ της Μιλήτου, ρωτάς τον Φοίβο για τον τρίποδα.

ον πιο σοφό απ' όλους λέω εγώ ο τρίποδας να πάει»

Πήραν την απάντηση του μαντείου οι Μιλήσιοι και, φυσικά, ποιον

άλλον είχαν πρώτο να σκεφθούν από τον συμπατριώτη τους τον Θαλή; Στέλνουν λοιπόν τον τρίποδα στον Θαλή, λέγοντάς του πως ο θεός Απόλλωνας τους συμβούλεψε να τον δώσουν στον πιο σοφό απ' όλους τους ανθρώπους και οι ίδιοι ήταν βέβαιοι ότι αυτός ήταν ο πιο σοφός απ' όλους. Όμως εκείνος δεν τον δέχτηκε.

«Δε θα μπορούσα με κανέναν τρόπο να δεχτώ πως είμαι ο πιο σοφός από όλους τους ανθρώπους. Είναι π.χ. πολύ πιο σοφός από μένα ο τάδε», και είπε ένα όνομα.

Όταν όμως ο τρίποδας έφτασε σ' αυτόν τον άλλον, ούτε κι αυτός τον δέχτηκε και υπέδειξε ως σοφότερό του κάποιον άλλον. Έτσι, από τον έναν στον άλλον, στον άλλον, ο τρίποδας έφτασε στον Σόλωνα τον Αθηναίο.

«Όμως εγώ δεν είμαι ο πιο σοφός απ' όλους· ο πιο σοφός απ' όλους είναι ο θεός», είπε αυτός και έστειλε τον τρίποδα στους Δελφούς, αφιέρωμα στον θεό Απόλλωνα.

Ο πραγματικά σοφός δεν θεωρεί τον εαυτό του σοφό.

Αφού διδάχτηκες κάτι από τη σοφία των προγόνων μας, προσπάθησε να θυμηθείς από πού κατάγονται, παίζοντας το παρακάτω παιχνίδι. Βάλε το ποντίκι πάνω στη μορφή του κάθε σοφού, για να φανεί το όνομά του.

Οι προσωπογραφίες των σοφών έγιναν από την κ. **Έφη Ξένου** και περιλαμβάνονται στο βιβλίο «Τα παραγγέλματα των επτά σοφών της ελληνικής αρχαιότητας», έκδοση του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων - 2009.